

Zwerversliefde dl 2.

Bij de deur van bridgesociëteit "de Blauwe Kring" werd Simon Lemm ingehaald door Bram van Noord. Eens in de maand werden op donderdagavond de vaste robberpartijen verruild voor een parencompetitie waar iedereen vrijblijvend aan kon deelnemen. Bram was op zulke gelegenheden zijn vaste partner. Hij was een van Simon's favoriete medespelers, niet alleen vanwege zijn goede bridgeinzicht maar meer nog door zijn vermogen om aan tafel te zwijgen als het eens niet meezat. Bram was sowieso niet een enorme prater en dat was toch een hele verademing ten opzichte van een aantal bezoekers van de sociëteit, die vooral met hun eigen stem en het edele bridge spel bezig waren. In die volgorde meestal. "Hé", ging het dan. "Je hebt stuk vierde, puk, vrouw en heer-boer in zevenen. Je hebt nog wat nodig en het gaat 1♦ links, dubbel, rubbel. Wat doe je? Hoe dan ook,

ze bieden 6♥ en partner arresteert dat, waarmee kom je uit?" Als men het antwoord dan niet binnen drie tellen kon produceren dan werd dat met een ondertoon van ongeduld door de vraagsteller gegeven: "Natuurlijk klaver onderuit omdat anders de sur-coupe in ruiten gaat lukken en je partner in dwang komt." Meestal werd na zo'n summiere uitleg de blik op een nieuw slachtoffer gevestigd en was de conversatie voorbij.

Hoe dan ook, Bram had niets van dit alles en sprak meestal liever over goudvissen, z'n grootste hobby, dan over bridge. Bij de deur gaven ze elkaar een stevige hand.

"Zullen we," zei Simon.

"Goed," antwoordde Bram.

Zoals gewoonlijk was het al flink druk in de sociëteit, de open parenwedstrijden waren populair, maar de gewone gezelligheid werd enigszins beïnvloed door wat consternatie bij de inschrijftafel. Stikkend van de lach kwam Hans de Zoete op hen toegelopen. "De Sukkel heeft ook altijd pech," hikte hij. 'De Sukkel' was Oscar Melsen, die op de club bekend stond als de slechtste of in ieder geval de meest ongelukkigste speler. Simon vond hem in ieder geval wel een van de aardigste bezoekers, omdat hij zijn slechte scores met een schouderophalen accepteerde en na de wedstrijden een gezellige conversatie aan de bar had. Dit in tegenstelling tot Hans de Zoete, die als 'de Zure' bekend stond en alleen lachte uit leedvermaak. "De Sukkel was alleen vandaag," legde Hans uit, "en hij was dus afhankelijk van andere alleenstaanden. Even leek het erop dat er niemand zou komen. Dus hij wilde al naar huis gaan. Maar op het laatste moment is er toch nog een andere eenling gekomen...." Hier verslikte 'de Zure' zich weer.

"Maar, dat kun je toch geen pech noemen," zei Bram van Noord.

"Jawel," hinnikte Hans, "kijk maar..."

Bram en Simon volgde zijn blik en zagen bij de inschrijftafel een piepklein vrouwtje staan. Ze was zonder enige twijfel al ver over de tachtig en zag eruit als het prototype van de lieve verstrooide oma uit de Engelse Kerstverhalen. Ze had een spierwit knotje en een klein rond brilletje, wat ze met een nerveus gebaartje telkens scheef duwde. Oscar Melsen stond naast haar, lachte misschien wat ongelukkig, maar gaf het vrouwtje uiteindelijk een royale arm en wandelde met haar naar de eerste tafel. Bram boog zich naar Simon toe en fluisterde in zijn oor: "Ik speel honderd keer liever met haar dan met 'de Zure'."

"Maar niets is leuker dan tegen hem te spelen," zei Simon. "En dat gaat de eerste tafel gebeuren."

Hans de Zoete vond zichzelf een gevoelsspeler. De rest van de club beschouwde hem echter als een ordinaire gokker, die meer op zijn plaats was in het casino. Zij hadden grote bewondering voor zijn vaste partner Jan Jansen, die de gelijkmatigheid zelve bleef en af en toe wat bromde bij de geagiteerde uitleg van zijn partner na een volkomen mislukt contract. Het eerste spel van deze

avond echter kreeg de Zoete het voor elkaar om zelfs zijn partner te onthutsen, hoewel gezegd moet worden dat deze keer Jansen zelf ook niet helemaal vrijuit ging. Dit was het spel:

♠AHBT	
♥V6	
♦V54	
♣AVT3	
♠V987	♠632
♥HT32	♥B9854
♦6	♦B82
♣H762	♣94
♠54	
♥A7	
♦AHT973	
♣B85	

NZ waren kwetsbaar en Noord (Bram van Noord) opende met 1♣, Oost paste en Simon (Zuid) zat met een gewetensbezwaar. Normaal zou hij gewoon 1♦ hebben geantwoord, maar hij wist dat Bram hield van de duidelijkheid van een sprongbod en liet derhalve het partnership pre-valeren en bood 2♦. De Zoete op de Westplaats vond dat het weer tijd werd om te "storen" en gaf een doublet. Hij "voelde" dat dit de tegenpartij wel eens op het verkeerde been zou kunnen zetten. Ook tegen een minder grote gokker was Noords' redoublet opgelegd. Jan Jansen had eventueel zijn beste kleur kunnen aangeven, maar was feitelijk blij dat hij het nu aan zijn partner kon overlaten. Simon paste uiteraard en de Zoete had het gevoel dat Schoppen de best speelbare kleur zou zijn en bood 2♠. Bram van Noord doubleerde verveeld en Jansen keek nog even in zijn kaart..., ach hij had tenminste nog drie Schoppen mee, en paste. Noord kwam uit met een kleine Ruiten en Simon nam met de Heer. Troefnakomst was volgens hem opgelegd en hij vond niets in de dummy om hem tegen te spreken. Hij legde ♠5 op tafel, die zijn partner met de Tien nam. Deze speelde ♥6 terug. Simon nam het Aas en speelde een tweede keer troef. Bram nam met de Boer en legde ♠A en ♠H op tafel en vervolgde met ♦V en ♦5. Simon incasseerde al zijn Ruiten en eindigde met ♣B, zodat Hans de Zoete geen enkele slag maakte en het contract dus 8 (!) down was. Jan Jansen's mond was tijdens het spel steeds verder

opgevallen en toen Bram stoïcijns 2♠!-8 voor 2000 punten had genoteerd en het scorebriefje aan Jan gaf om te controleren, meende deze toch een opmerking te moeten maken: "Wel, Hans was je niet een beetje licht voor je doublet?" "Wees niet bang, partner," antwoordde Hans. "Dit wordt een top; er zit 7♦ voor hen in en dat is 2140 punten." Jan kon zich niet meer goed houden:

"7♦ voor helderzienden, misschien," bulderde hij, "ik wil vanavond niet meer van die gekkigheden."

De tafel werd voor Simon en Bram een succes en datzelfde kon gezegd worden voor de rest van de avond. Bij de laatste tafel aangekomen, schatte Simon hun gemiddelde zo tegen de 70%. Ze gingen zitten en zagen enige tijd later Oscar Melsen met zijn toegewezen partner naderbij schuifelen. Oscar begeleidde de oude dame hoffelijk naar haar stoel en ging met een voor zijn doen zwierig gebaar zitten. "Goedenavond, heren." "Goedenavond Oscar, mevrouw," zeiden Bram en Simon.

"Zeg maar Dien, hoor," zei de oude dame, "dat ben ik gewend."

Dit was het eerste spel aan de laatste tafel:

♠AH83

♥H95

♦T3

♣9652

♠T7

♠VB942

♥B72

♥6

♦AVB98752

♦H6

♣-

♣VBT83

♠65

♥AVT843

♦4

♣AH74

Simon op de Westplaats opende preëmptief met 4♦. Noord en Oost pasten en Dien bood 4♥, waarna iedereen paste. Simon zat met het probleem dat hij natuurlijk dolgraag zijn partner aan slag zou willen hebben om een klaverintroevers te ontvangen. Met welke kleur moest hij uitkomen? Uiteindelijk koos hij voor ♦2 en dat leek recht in de roos. Dien ging op de Zuidplaats even verzitten en schoof haar brillette scheef. Het leek niet zo'n moeilijk spel. Zes troefslagen en vier topslagen in de zwarte kleuren gaven al meteen tien vaste slagen. Dit rooskleurige beeld veranderde echter toen Bram van Noord op de Oostplaats ♦H nam en, na enig nadenken,

terugkwam met ♣V. Zuid speelde ♣H en West troefde. Even speelde Simon met het idee om door te gaan met Ruiten, maar hij switchte toch naar ♠T, die Dien nam met ♠A in de dummy. Dien nam het spel eens goed onder de loupe. Van haar tien vaste slagen waren er nog maar negen over. Dit was een onwelkom begin. Het niveau op deze club was haar tot nu toe tegengevallen, maar deze tegenspelers leken haar goed genoeg om haar in dit spel dwars te zitten. Ze trok in twee rondes troef en troefde een Ruiten in haar hand. Dit markeerde West met 11 rode kaarten en dus twee Schoppen. Oost moest dus de twee zwarte kleuren blijven dekken en kon in dwang gebracht worden. Ze had al een Klaver in haar hand met de bedoeling die af te geven aan Oost toen ze bedacht dat als Oost Schoppen na zou spelen ze voortijdig haar laatste entree in de dummy zou verliezen. Daarom speelde ze meteen al haar troeven af tot de volgende situatie was bereikt:

	♠H8	
	♥-	
	♦-	
	♣965	
♠7		♠VB
♥-		♥-
♦AVB9		♦-
♣-		♣BT8
	♠6	
	♥4	
	♦-	
	♣A74	

Op ♥4 gooide ze een Klaver weg van tafel en Bram kwam in grote moeilijkheden. Gooide hij een Schoppen weg dan zouden er direct twee slagen in die kleur gescoord kunnen worden. Maar een Klaver was al niet veel beter; de leider kon eenvoudigweg een kleine Klaver spelen en een extra slag in die kleur scoren. In beide gevallen waren tien slagen voor de leider gemaakt. Bram keek eens naar Dien op de Zuidplaats. De oude dame keek hem vriendelijk aan. "Manche gemaakt?" vroeg ze.

Bram vouwde zijn kaarten ineen. "Ja," zei hij. "Dat was heel mooi gespeeld".

"Zo gaat het al de hele avond," zei Oscar die het spel glimmend had gadegeslagen. "Ik denk niet dat ik ooit zo hoog gescoord heb als vanavond."

"Mag ik U iets te drinken aanbieden, mevrouw," vroeg Simon. "Wijn of iets anders?"

"Nou, geef mij maar een biertje, jongen," zei Dien.

En Simon wuifde naar de ober.

